

ДІЛО

Видавничі Спільноти „Діло“.

ВОЕННІ КОМУНІКАТИ.

ВІДОМЛЕНЕ Ц. І К. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з 31. жовтня.

ВІНА З ІТАЛІЄЮ.

Союзні армії маршалка архієпископа Евгена плямно пруть вперед в гірській терені над горішньою рікою Тагліаменто і у венеційській рівнині.

На інших теренах війни не зайдло нічого особливого.

ВІДОМЛЕНЕ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ
з 31. жовтня.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Фронт кн. Рупрехта: В середині боєвого фронту у Фландрії вчора розігралися завдяки бой.

По барабаніям огни, що розтягнулися рано на цілому фронті від лісів Hougomont до Comines—Ypres, були протягом дня силами англійські настуки між земляними шахами, які ведуть в Roulers та Langemarck і Zonnebeke до Ypres. Сила ворожого наступу була спрямована на місцевість Paschendaele, яку ми проминаючи втратили. В нагальному наступі випробуваних в обох полях при співчасті артилерії відмискано сухо і в цілості оборонено проти пізнішіх наступів Англійців в завдячих боротьбах, триваючих до сумерку.

Наша піхота, яка боролася побільшого того села та випробувані стрільці скоро стріляли, стягнувшись незадовільно на своїх становищах і в розвіданні і замуленім полі бой, успішно відперла ворожі наступи, поновлювані кілька разів протягом дня та хвилюючи утрачений терен відобрали ворогові в сильних противнаступах.

Побіг головний наступів на північ, схід від Ypres Англійці намагалися посунутися наперед також по обох боках гостинця Menin—Ypres до Gheluvel. Під діланем нашого цільного огня артилерії тільки слабі частини ворожих війск уділялися вишути вперед. Відпетою їх піхотою і скопрострілами.

Війска четвертої армії, які взяли вчера участь в боротьбі, при докладній співчасті ріжиродного оружя осiąгнули нозі успіхи. Англійці, не здобувачи користі, знову понесли теж криваві втрати.

Група війск німецького наступника престола: Над каналом Oise—Aisne і на гірському фронті під Chemin des Dames зробила значно в силу вчера гарматна боротьба. Французька піхота була безძальна.

На східній березі наш руйніючий огонь здергав приготовувані наступи Француза від ліса Chaume.

На східній терені і на македонськім фронті положене не змінилося.

Італійський фронт: Рухи війск 14. армії, яка посувався східніше від Кримії, та армії над Союзою мають перебіг наміреній управою.

ПОСЛІДНІ ВІСТИ ПРО ВОЕННЕ ПОЛОЖЕННЯ.

ВІДЕНЬ. Претова кватира (вечером). Наши армії наближаються східніх боях з Італійськими захисниками до річки Тагліаменто. Вчора здобули ми місто Пальманова. Число полонених виносить понад 120 тисяч, число здобутих гармат понад 1000.

Виходить щоденне
крім понеділків.

РЕДАКЦІЯ

І АДМІНІСТРАЦІЯ:

Львів, Ринок 18., Н. пов.

Кonto почт. № 26.726.

Адреса тел.: „Діло—Львів“.

Число телефону 261.

Рукописів
редакції не віртати.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:

місячно . . . . . 360 K.

четвертічно . . . . . 10 —

піврічно . . . . . 20 —

цілорічно . . . . . 40 —

у Львові (без доставки):

місячно . . . . . 3 — K.

четвертічно . . . . . 9 —

піврічно . . . . . 18 —

цілорічно . . . . . 36 —

в Німеччині:

піврічно . . . . . 20 — M.

цілорічно . . . . . 40 —

За зміну адреси
платити с 50 c.

ЦІНА ОГЛОШЕНЬ:

Стрічка п'ятірова, двомісячна
така 40, в изділінні 60, в
співіділінні 80 с. в редакційній
частині 1. К. Повітівського про
відмінні і заручини 150.

Некрологів стрічка 1. К.
Сталіоголовища за окремою
умовою . . . . .

Одна примірник консульта
у Львові 12 с.
на провінції 14 с.

Начальний редактор: Д-р Володимир Панайотович.

Похорон д-ра Евгена Олесницького в Стрию.

Львів, 31. Жовтня 1917.

Вчера д-р Евген Олесницький вернувся до Стрию. Вернув на все. І Стрий привітав його як свого, що хотів бути неприсутнім, але все оставил свій, — як свого найбільшого громадянин. Не даром д-р Евген Олесницький прожив в Стрию 18 років, найкрасіші ліття мужеського віку, — він і Стрий також живі ся, як тільки може чоловік зажити з тим шматком землі, який кождий має за свою „найбільшу вітчину“. І добре, що можна також живі ся; що більше, тільки тоді добре, коли можна також живі ся. Се бачили й відчувають всі вчера на похороні д-ра Евгена Олесницького в Стрию, на тім святі останнього повороту чоловіка до своєї найбільшої вітчини, щоби спочити в ній на вікі.

І відішли ся вчера до найбільшої вітчини д-ра Евгена Олесницького найвизначніші громадяни цілої галицької України, щоби віддати честь заслугам, які він поклав для всього українського народу. Завдяко д-рови Евгена Олесницькому бачив Стрий вчера в своїх мурах гостій, яких Йому не часто доводить ся бачити: Митрополита Галицького Андрія гр. Шептицького в окруженні епископа Бощана і численного духовенства, представників Української Парламентарної Репрезентантії, делегатів всіх центральних організацій зі Львова. Всі вони приїхали до Стрия задля д-ра Евгена Олесницького, на свято Його останнього повороту до Стрия.

Задля Його вони же були тут раз: перед 8 роками, на господарській виставі в Стрию, устроєній неначе на прощання д-ра Евгена Олесницького при його відході від Стрия, щоби показати плоди тієї організаційної праці на господарському полі, якій він дав почин в Стрию.

Тоді вони перший раз були всі в Стрию, віддаючи свєтську присутністю признання Його за слугам, а тепер прибули в друге, що би на ново ствердити ся признане, відвідати Його на вічний відпочинок.

Приготування до похорону в Стрию.

На відомість про смерть д-ра Евгена Олесницького війшли в неділю, 28. с. м., українська громада Стрия на збори, на яких організатор похорон д-ра Евгена Калитовського виголосив промову про жите і заслуги Покійного. Ухвалено віддати честь памяті Покійного устроєнім як найвеличайшого похорону. Повідомлено села, щоби могли взяти участь в похороні. Пороблено всі приготування для похорону. Між ін. виєднано в війкових властих, щоби відложити свято побіди над Галицькими аж на час після похорону.

Повітовий віділ також відбув жалібне засідання в приводу смерті д-ра Е. Олесницького і рішив взяти участь в похороні через віце-маршала о. Остапа Нижанківського і членів д-ра Евгена Калитовського і бр. Бруніцького.

Дирекції середніх і народніх школ у Стрию військовими всіх учеників без ріжниці народності від науки, щоби їм уможливити участь в похороні.

Тіло Покійного прибуло до Стрия пізно вечором в понеділок. Того ж дня вечором приїхала до Стрия влада Покійного в дір. дром Стефаном Федаком і деякі делегати з Відня і Львова.

Від Львова

головна маса тих, що вибрали ся взяти участь у похороні, війшла від второк в 8:30 год. рано. По дорозі в Пісочин відійшла до поїзду митрополит Шептицький, який перебував у кадрі УСС.

На дірци в Стрию.

Коли поїзд від Львова заїхав на дворець в Стрию, все вже було готове до похоронного обряду. Домовина з тілом Покійного лежала на волі, зааружені трьома нарами волів, похід був установлений.

Тут промовляв

Д-р Евгений Калитовський,

приймаючи тіло Покійного іменем українського громадянства Стрийщини. Звеличавши заслуги Покійного для Стрийщини, де він „оснував своє власне царство“, бесідину закінчив:

„Каса згадковка. Союз молочарський, На-

родний Дім — се жілі і видні памятники, які

собі Покійний згаднув сам ще за життя; дру-

гий, невидимий памятник, може ще трезаві-шій,

згаднув він собі у серцах наших, у сер-

цях щільї суспільності того малого його іде-

ального царства без ріжниці народності і віри.

Бо до всіх великих прикмет, які Його змінили

славним і великим, належить додати ще при-

мети, які Його зробили дорогим і любим сер-

цям нашим. До сього належить Його незвичай-

на, безкорисна учинність — така величина, що

в місті і повіті може не знайти ся чоловік,

кому він за свого 18 літного тут по-

бути не учинив би щось доброго. Ся Його при-

мета ясніла оселівлим блеском в Його відо-

шенню до селянства.

Тож при нагеді, коли Твої тілінні остан-

ки, великий Учителю, Добродію і Батьку, — вер-

тають назад до свого царства — до дорогої

помії моїми устами від цілої нашої суспіль-

ності, від тут, міста і повіту і осироченої То-

бою тут, селянства залиму найбільшого жалю по

Тобі, а заразом найглибшої нашої пошани і

відчуття, які в серцах наших і грядучих по-

колінь тривають муть по віки вічні.“

По короткій відправі місцевого латинсько-

го духовенства під проводом пароха о. каноні-

ка Цісля і покроплення тіла епископом Боя-
чном рушив похід з дірця до церкви.

Похід

Ішов у такім порядку: Школи народні міські і сільські. Хрест і процесії міські обр. лат. і обр. гр. кат. Депутації в вінчання, а за ними групи селян, селянок, панів і інтелігенції. Хор і оркестр Укр. Січових Стрільців. Духовенство. До-
мовина, від з б волини, а по обох боках домо-
вина почесна сторожа зі свічками. Члени Ро-
дини Покійного. Пости, Репрезентанції Власти
і Делегації. Пластуни і гімназ. ученики шпал-
ром в право і в ліво, побіч домовини і замі-
каючи похід. Процесії і Брачта із сіл, гвардія
шпалірі правим і лівим боком цілого походу.

Народу в похіді і боками вулиць зібрали

ся великі тисячі; такого похоронного походу
Стрий ще не бачив.

Похід ішов вулицею Третього Мая, вули-

цею Гоша, по при лат. костел, ринок, праму-

чи до церкви. Особливо увагу звертало незви-

чайно чиленне духовенство (коло 50 священи-
ків) з митрополитом Шептицьким, епископом

Бощаном, членами львівської капітули і т. д.

З самоуправних властей була, як сказано,

делегація поїзового виділу і делегація управи

міста (бульдстр д-р Фальк і секретар Костець-
кій). Староство репрезентував староста радник

намісництва Чепелевський, школину власті ін-

спектор Соколовський.

Товариші-адвокати Стрийські явили ся і в

согорі, в кімнаті зокрема д-р Колста.

Ц. і к. війковість репрезентували комі-

тент Ergänzungsbereitschaften з № 9 в Стрию

полковник Гординський і репрезентант Еспрел

комітандо в кількома офіцієрами; німецьке вій-

сько майор Ульріх фон Кльох з офіцієрами.

Чи маємо вичісляти всі делегації, які при-

були в імені нашого парламентарного пред-

ставництва, від наших центральних організацій

зі Львова, з цілою Стрийщиною, з сусідніх пові-

тів і навіть з Гусининіною, де уродився Покійний, щоби віддати Йому честь в Його остан-

ній земній дорозі? Чи маємо вичісляти тих 40

вінців, які зложили на домовині Покійного і

делегації, а також окремі особи?

■ церкви

відправив похоронні обряди майже перше латинський парох з 3 священиками, а опісля митрополит Шептицький в гр. кат. духовенством. Проповідь про заслуги Покійного виголосив о. Мик. Матковський.

На кладовищі.

Коли тіло Покійного вночено до церкви, було ще хмарно. Коли його внесено з церкви, привітало його сине мебло і ясне сонце. В блеску сонця вевено д-ра Евгена Олесницького на місце вічного сну, в блеску сонця зложено Його в родинній гробниці побіч Його улюбленої доні, серед ридань Його товаришів життя, яка вірно помагала Йому на шляху життя сповнити ту велику задачу, яку він сповнив.

Коли покінчено, похоронні обряди над отвореною могилю, перший промовив в імені Української Парламентарної Репрезентації, Народного Комітету і українських центральних організацій

пос. д-р Кость Левицький

отсими словами:

„Сумна Громада!

Закровавленним серцем стрічаєш нову розриву велику могилу, перед котрою стояли тайні останки одного з найліпших синів Галицької України, Евгена Олесницького. Тут на стрійській землі розложив він був своє огніще родинне, тут поклав основи своєї діяльності народній і тут бажав спочити на віки! Сповілься! Між нами не стало нашого дорогого товариша провідника Евгена Олесницького!

З найглибшою пішаною, належною велику мужови, передовому незвичайному піонерові нашого народного відродження клонить свої голови весь український народ перед сею домовиною, бо в ній спочило богатої праці не-весипущої, житя, тяжкої борби і добра народного!

Від студентської лавки до послідників днів життя перебув великий шлях праці народної; праці ідеїної, заректирної та обильної плодами Його діяльності. З природи обдарений незвичайним талантом спосібності та красноречивий бесідник з Божою ласкою розвинув він широким і смілим розмахом свою працю на всіх областях життя народного: голова і організатор українських студентів університету у Львові, журналіст і письменник, знавець штуків і краси, передовий політичний організатор, провідник української репрезентації соймові, засновник господарської одразмізії в цілому краю, в часі війни знаменитий політичний дорадник Загальної Української Ради та один з найспільніших парламентаристів в Австро-Угорщині.

Не закопав свого таланту, але дав свою народові все, що лише мав і міг дати. Діяльністю свою на стрійській землі показав він приклад, як треба проводити організацію культурну і політичну та які вони мають значення для піднесення народу, в свою працю в центрі краю для утворення господарської організації вказав держту до економічного відродження народу, підмінчиши ключ суспільно-політичний, що тільки народ неизвестний і заможний є в силі бороти ся за свої права.

Український народ ішов за кличами Евгена Олесницького, бо довіряв Його непорочному характерові, його розумному досвіду і не-весипущій праці. І тому дебув він себі авторитет у всього українського народу по сім і тім бічі ководу, так, що не було важнішої справи, щоби наш народ не сплатив се, що скаже Евген Олесницький? Свої любили Його широ і високо цінули та завсі були ним горді, а противники похвалили з ресвектом.

Своїй благородій ідеї праці для народу остав Покійний вірким до кінця життя. Коли я мав нагоду з Покійним говорити про тіжче дихоліте, яке проживав наш український народ, то він — хоч придбавши тільки медугою — не тратив надії в красу будущості українського народу, жалів мад син, що у нас не раз поборюють свої своїх, та жалівав їх єдності і праці — борби проти хижих ворогів! Найбільшу увагу звертав Покійний на кочечну потребу організації мас народних, щоби всі разом станули до великої праці для оборони життю інтересів українського народу та добула Йому належне право самостійного і вільного життя на своїй землі. Так, незабутній Товаришу Евгене — отсій твій зановіт політичний!

І ми найліпше відчуємо пам'ять сего великого діяча народного, коли він не хвилює було попадти в засіву, слабодушність або крамолу, але кріпкою вірою в правду народну та з'єднаніми силами борзерівною кистисто-жемною основою до воскресення України. Важчі пам'яті українського народу для Евгена Олесницького залишаться в історії України — від роду в род.

По польській промові представника всіх-чинників п. Гуляка, який відав честь пам'яті Покійного як оборону рабочого народу пішли дальші промови від українських організацій.

І так від „Сільського Господаря“ промовляв посол о. Стефан Онишкевич, від Головного Відділу Това „Просвіта“ о. Теодор Лежогубський, від Това „Дністер“ д-р Евген Гвоздецький, від Наукового Това ім. Шевченка проф. д-р Іван Раковський, від школів товаришів о. Северин Борачок.

На закінченні промовив

Митрополит Шептицький,

зачинаючи словами пророка про море слів, яке потрібне, щоби овакати Покійного. Ми такий бідний народ! — говорив нарвав Покійний, коли приходилося особливо важко, а тут Господь Бог забирає нам Покійного в такі важкі хвили, коли нам також треба Його великого розуму і серця. Сльози дрожали в голосі Митрополита, коли говорив про ту важку втрату. Закінчив Митрополит висловом надії, що чей же з молодших поколінь виростуть люди, які підуть за приміром Покійного в праці для народу.

В Народнім Домі.

По похороннім обряді відбулося в великий салі Народного Дому приміте для запрошенів. В тій самій салі, де Покійний отирав стрийську виставу, засіли тепер до стола ті, що в'їхали сюди віддати Йому останні послуги. Така була виразна воля Покійного, який неначе споглядав на своїх гостей з портрету, прикрашеного жлобою.

Під час приняття промовляли д-р Ст. Федак і брат Покійного о. Іван, дякаючи за участь в похороні, пос. д-р Л. Цегельський, який, обнявши по Покійним мандат Стрийщини, вивав до праці за здійнене ідеалів, яким служив Покійний, в кінці д-р Сренім Калитовський, предкладаючи відбранім до підпису петицію до магістрату м. Стрия, щоби вулицю Тринбульську, при якій мешкав Покійний, назвати вулицею д-ра Евгена Олесницького.

По приняті митрополит Шептицький відправив похоронний молебен і учасники розійшлися.

Затоплено.

БЕРЛІН. (Вольф.) Нові успіхи підводних лодок вносять 32.000 том.

Граф Гертлінг обійме уряд канцлера.

БЕРЛІН. (Ткб.) Можна тепер припустити напевно, що гр. Гертлінг обійме уряд канцлера Німеччини. Зачувати, що канцлерський уряд має бути полученим з становищем пруського президента міністрів. Відповідає то бажанню більшості партій.

Новий кабінет в Італії.

ЛЮГАНО. Агенція Стефанія підтверджує вістку, що Орландо одержав припоручене утворити кабінет і що припоручене призначено.

Наради, які відбувають припускає, що більшість теперішніх міністрів враз з Соніном і Бісселяшем остануть на своїх уродах.

Дискусія палати праці в справі осередніх держав.

ЛІОНДОН 30, жовтня (Ткб.) В Палаті праці в часі кредитової розправи *Nest Vichet* залишив від міністра загран. справ Бальфура позитивних заяв в справі землі, які залишили в Австро Угорщині, Болгарії і Туреччині. Бальфур заявив, що признає, що землі в демократичному дусі, були в Австро Угорщині дуже корисною ознакою в напрямі здорової свободи, але бесідник не може зажаджити заяв, які опираються на такі вимоги. Всі бажають як найскоршого настання незалежності Європи, такої, в якій не буде би чинників будочі невгоди, яка мусіла би вийти в незасвоюваних національних стремліннях. Вихоп бажає собі також, щоби Болгарія перебула війну. Однака Болгарія прилучилася до ворагів Англії і тому, хотів Вихоп бажає, щоби вони вийшли з війни ціло, то однак міністер мусить сказати, що передовсім є Його обажання, щоби ціло-вийшли з війни ті народи, котрі становили по стороні союзників т. є Греція, Сербія і Румунія. Хотів отже міністер не бажає школи Болгарії, то однак окрім цієї інтересів не може бути окуповані землі на шкоду тих, які зложили жертви для спільнії справи союзників.

Однака, як вже донесено, приняті кредитові предложение.

„Зінфайн“ про Ірландію.

БЕРН (Ткб.) „Morning Post“ доносить, що в Дебліні ради конвент Союза „Зінфайн“ надали устроєм союза, який вінкні ухвалено. Сказано в нім, що проглядане ірландською республікою в 1916 році є окончальним і що Англія та його також ніякий інший край не має права вимагати прав в Ірландії. Вимагається, щоби засіданнями виміжити всі сили, щоби зломити силу Англії.

Воєнний кредит в Англії.

ЛІОНДОН (Ткб.) Пала промад фахового донесла прийняла воєнний кредит 400 мільйонів фунтів штерлінгів. Бонар Льюїс сказав, що цей кредит вистарчить до першого тижня січня.

Маніфестація большевиків.

КОПЕНГАГА (Ткб.) Після телеграми з Петрограду надходить вісти, що большевики задумують урядити 2. лютого при помочі монархістів велику маніфестацію. Правительство й інші партії поробили приготування, щоби перенести плянам большевіків. Правительство всюди сконсигнувало військо, щоби неузгоджений має ціху протиреволюції здатити оружно.

Оборона Петрограду.

ПЕТРОГРАД. (ПТА.) Загальні збори військів північного фронту приняли ось таку ухвалу: Тому, що оборона Петрограду є тісно звязана з цілим фронтом, залога столиці не може сама рішати про право оборони Петрограду. Збори повідомляють роб. жови. Раду в Петрограді, що всякі ухвали жовнірів, що залога не має уступити в столиці строго осуджує і що такі ухвали не будуть призначені.

З Генерального Секретаріату України.

За Генерального секретаря праці.

ВІСНИК СОЮЗА ВИЗВОЛЕНИЯ УКРАЇНИ донесить:

Мабуть брат М. Василенко, бувшого попечителя кінського шкільного округа, а тепер товариша міністра в Петрограді, К. Василенко, має стати секретарем праці в Українському Генеральному Секретаріаті. Висувають на ставлення К. Василенка російські соціял-демократичні меншевики й жидівська соціял-демократична партія „Бунд“. Заступником Василенка має стати бундовець М. Рафес, який в попередній Секретаріаті був контролером.

Коло обсади секретаря праці вела ся захата боротьба. Посідаємо сюди портфель в Секретаріаті запоручує дотичній партії згядні національності вінчани на робітництво вигадані, а спеціально на органи революційної демократії — ради робітничих і солдатських депутатів. А що сі органи стоять під переважним впливом російських с. д., то зрозуміло. Українці хотіли б, посідаючи портфель секретаря праці, впливати на них в українському дусі. Та саме звсе причини російські й жидівські соц. дем. не хотіть допустити на секретаря праці людей, що належали до української робітничої партії, щоби далі тримати в своїх руках вплив на робітничі організації в краю. Як залежить не-Українців на портфелю секретаря праці, видно з того, що вони з трьох портфелів у Секретаріаті для не-Українців обсадили всього на цьому одному (контрольор Зарубін), другим хотіть мати секретаря праці, а від третього зовсім відмовилися, згоджуючись на оручення двох портфелів — фінансів і торговлі та яро-мислу — Туган Бараповському, якого Росіяни уважають своїм, а Українці також і для себе інчим. Здається ся такими Росіянами Українцем і К. Василенком, і невідкладене, що на цьому згадуються й Українці.

По обсаді секретаря праці був більш Секретаріат скомплектований; в нім засідають: двох укр. соц. дем. (Винниченко, Стешенко), двох Українців, що зачислюють себе до російських соц. дем. меншевіків (Туган Бараповський, Василенко), двох укр. соц. фед. (Шульгин, Латоцький), одним укр. соц. рев. (Савченко-Більський), одним рос. соц. рев. (Зарубін).

Організація вільного козацтва.

Київська „Робітничі Газета“ донесить: В послідній час звертаються до українського правительства членами селинських ради, українськими та українськими губерніальними та окружними ради, управами земств і поодинокими правительствами кімісаріями та поданнями, в яких жадається здійснення устрою української народної міліції, так

звалих "вільного козацтва". Нарис статуту ор-
ганізації вільного козацтва предложені до за-
твердження Українського Генерального Секре-
таріату.

Український Генеральний Військовий Комі-
тет подав до відома поодиноким українським
організаціям, що вже в передвиженні часі тре-
ба числити ся в демобілізацію. Україні, що ле-
жить найближче фронту, грозить в той причини
попажки небезпека. Під час демобілізації немо-
жливо буде б велінням, що стоять до розво-
рідності найвищої управи армії, в час при-
няття сотки тисяч жовнірів, так що оправдано
вилікеться журба, що розлязані чужоплемінні
купи жовнірів потягні відуть пішки до своєї
вітчини, рябуючи і нищачи по дорозі.

Щоби се передвижено лихо оминути, по-
дати о порядок, спокій і добро населення і вза-
галі забезпечити Україну перед рабунками та
експесами жовнірів, уважає Український Гене-
ральний Військовий Комітет за свій обов'язок у-
тасрити організації, в діяльності яких Генераль-
ний Військовий Комітет застерігає собі провід.
Тому, що в такій цілі утворені організації мус-
тять бути убраєні і підлягати вказівкам офіци-
рів, Український Генеральний Військовий Комітет
виробить Український Центральний Раді і росій-
ському міністрови війни відповідне предложене.
На чолі творення українських вільних козаків
стоїть член Українського Генерального Війско-
вого Комітету генерал Певний.

Російська секретна агентура на Україні в 1914 р.

(Ф. К.) Відень, 29 жовтня 1917.

П. н. „Дрібніші охранині побуту“ П. Павлов друкує у претрографськім „Дні“ ряд статей, в яких на основі секретних матеріалів інформує ширший загал про ославлену росій-
ську інституцію в часі царського режиму т.зв. охруни. У першій статі п. н. „Скільки коштували секретні агентури“ подані суми, які царське
правительство видавало на удержані т.зв. се-
кредні агентури, себто на наем секретних спів-
робітників жандармерії і на наем конспіративних
льокалів, в яких мали місце спільні сходими
жандармерії й інших агентів. Цифри подані
з останнього нормального передвоєнного бу-
джету на 1914 р.

Вибираємо зі статі повідомі, які відносяться до України. I так до категорії найменших се-
кредніх агентур, яких річний бюджет виносиш 2-3 тисяч рублей, належить між ін. агентура Холмська; 3-4 тисяч Чернігівська; 4-5 тисяч Симферопольська, Полтавська, Севастопольська, Харківська і Херсонська; найбільше, бо 12-13 тисяч річно видавали з агентур на території У-
країни — Київська й Одеська.

В загальні на всі секретні агентури в цілій
Росії видано в р. 1914 кругло 600.000 руб.

Мирові предложені Німеччини?

Віддача Ельзасу і Льотарінгії.

Львів, 31 жовтня 1917.

Берлінські дневники подають отсє донесен-
ня „Daily Telegraph“:

Мирові предложені, поставлені Франції Німеччиною, які обнимают привернене бель-
гійської державі і зворот Ельзасу і Льотарін-
гії за уступки коштом Раєї, мали бути бель-
гійським дипломатом в Швейцарії довірочно
передані в Париж. Предложені було постав-
лені безпосередньо німецьким правительством
в звичайній дорозі дипломатичній.

Французьке правительство повідомило про предложені всіх союзників. Англійське й італійське правительства заявили, що предложені не можуть бути приняті.

В часі від 1. вересня до 1. жовтня Ні-
меччина знова напирава на принятиє II предложені,
які обнимают великі добутки коштом Росії. До того Німеччина жадувала Бельгії фінансову поміч в заміну за уступки в Антвер-
пені і за певні військові гарантії.

Німецьке правительство заперечило свого
часу, немов би ставило такі предложені.

Керенський зложить начальницу команду?

Відень, 29 жовтня 1917.

„Біржевые Відомості“ доносять, що Ке-
ренський в тих діях уступить із становища на-
чальника війська. Начальницу команду обізнає
більшість теперішніх шефгенеральського шта-
бу думкою.

До учительства!

Тому, що на поодинокі запити інтересовані
не можемо відповісти, подаємо всemu учите-
льству до відома слідує:

Дні 17. жовтня с. р. явилися у Президії
Української Парламентарної Репрезентації голо-
ва учительського Комітету у Відні п. Іван Край-
ник і член виділу п. Іван Піхай і представили
її слідуючі домагання учительства: 1) Увійнене
учителів від військової служби 2) Справа військо-
вих причиників для родин покликаних до війська
учителів. 3) Справа прискорення виплати дорож-
ничного додатку. 4) Справа одноразової підмо-
ги для тих учителів, що потерпіли школу в при-
воду війни.

Далі обговорювалося справу волинських
шкіл і взагалі культурно-політичні справи.

Президія віднеслася до всіх тих домагань
прихильно і приекла додожити всіх старань
до успішного їх полагодження. Особливо заі-
нтересувався нашими справами пос. проф. д-р
Ол. Колесса як заступник голови Культурної
Ради.

Чи і на скільки будуть наші домагання спов-
нені, найближча будучість покаже.

Віденсь, 26 жовтня 1917.

За Учительський Комітет:
Іван Крайник, Стефанія Кіцеріена,
голова. писар.

НОВИНКИ.

Львів, 31 жовтня 1917.

— Намісник генерала-полковника Гр. Гуйн приї-
де завтра до Львова.

— Шкільництво на Волині під управою Пельщи. На дніх генерал-губернаторства в Люблині ро-
зіслало до завідуваних ним публічних шкіл о-
біжник в запитом, чи теперішній учительський
персонал згоджується остати на становищах
після перебрання шкіл в управу властив Поль-
ського Королівства. Матеріальні умови для учите-
лів мають стати під польською управою гір-
шими.

— Обніжне приїду цури. Міський уряд го-
сподарський повідомляє, що від дні 1. падолиста 1917 обніжується ся пайку цукру з 1 кг. на
1/4 кг. місячно на одну особу. З егзіду на те, що на місяць падолист відруковано вже карти
контролю спожити цукру після дотеперішнього
приїду, т. е. 1 кг. місячно на особу, зарядує-
ться ся уніважнене 2 купонів цукрової карти по
1/4 кг. через передірвлені тих купонів. Уніважнені будуть 2 купони долішні в лівої стороні
цукрової карти контрольної. Цукрові карти на
падолист 1917 р. будуть ревізовані аж до від-
клику виключно в міських скленах аптеціях
і в складах гуртівників, а саме: Мантля А-
вігдора вул. Сербська 15, Місеса Ізраїла вул.
Шпитальна 11, Народної Торговлі, Ринок 26, Секлера Каль-
мана вул. Казимирівська 23, Зільбера Лейбі Со-
ніша 4, Собля Гершона пл. Голуховських 5, Братів Тартаковер вул. Казимирівська 21, Воль-
фа Наташа вул. Жовківська 8. Власителі скле-
пів підрібні продажі цукру поберуть карти
кобуру на цукор до розподілі в другій полові-
ні місяця. День віддавання карт побору подастися
ся до загальні відомості. Гуртові склена отво-
рені цілій день.

— Памяті упавших. Одержуємо до поміщення
отсє комунікат: З приводу відмінних днів ві-
дбудеться 2. падолиста с. р. о год. 9 перед по-
луднем на личаківськім кладовищі святочне бо-
гослужіння за упавших героїв в жалібніх про-
мовами в німецькій, польській, українській і
мадярській мові, за які відвідувати ся
всі власні, заведені, корпорації і духовенство.
Для відражання порядку буде площа біля капли-
ці замінена військом від 8. год. рано і тільки
депутації, запрошенні гості і офіцери будуть вхо-
дити головною брамою від Цетнарівської вули-
ці, коли прочі входи будуть оставлені цивільний
людності. В ході опіки над військовими гроба-
ми будуть продавані при всіх входах картики
личаківського воєнного кладовища. Публіку
запрошується до співчасті в згаданім бого-
служінні.

— Первомісячний Епархіальний Комітет для ве-
сінніх сиріт звертає увагу загалу, що міжто не
прислано до первомісячного захисту воєнних си-
ріт дітей, доки не отримає відомості про їх
приняті. Рівночасно Комітет заявляє, що з е-
гізду на величне число вже принятих до пере-
місячного захисту сиріт не може приймати си-
ріт в інших сиріях.

— Безплатне лічене зуби для шкільної моло-
діжі. Шкільна ради міська окружна у Львові
зарганізувала в поозовінні в міській фізіак-
ті пістільну дентитичну опіку над молодіжю
міських шкіл. Незадовільні ученики одержать від
своїх дірків письменну посвідку, в яку будуть
згадувати ся в Поліклініці при вулиці
Ліндгофі.

д р Чернівецький і д р Якубовський від год. 10—
12 перед полуднем.

— Вільний шкільний день. Міністерство про-
світи звердило, щоби з приводу побід на іта-
лійському фронті дні 3 падолиста с. р. (в субо-
ту) всі школи будуть вільні від науки.

ОПОВІСТКИ.

Четвер, 1. падолиста 1917.

Ніч: греко-кат.: Нічма вр. — римо-кат.: Віх
Свято.

Двічі: греко-кат.: Артемія вчн. — римо-кат.:
День Зад.

— Український Народний Театр Т-ва „Безді“
у Львові під управою К. Рубчакові. Сала Т-ва
м. Лисенка при вул. Шашкевича ч. 5.

В суботу, дні 3, падолиста 1917 „Суета“,
комедія в 4 діях Івана Тобилевича, виступ п. Осиповичевої.

В неділю, дні 4, падолиста 1917 „Най-
мичка“, драма в 5 діях Івана Тобилевича з п.
Юрчакові в ролі наймички Харитини.

Білети раніше набути можна в „Народній
Тернополі“, в день представлення при касі від
год. 5. п. п. Початок о год. 7 вечором. 2-2

— На дім сиріт ім Митрополита Шевель-
того зложив в нашій адміністрації Високопре-
подібний о. Н. Рудницький, парох Яблінки, 20
корон, замість вінця на домовину бл. п. о. Во-
лодимира Петрушевича, пароха Калуша.

— Тунцю Билинкевич, де проживаєш? Подай
свою адресу на тій самій дорозі. Справа для
Тебе дуже важна. — Інж. Вишніцький, Тобмач.

— Член „Руської Академічної Помочі“, які
залигають що найменше з 3 місяцюю вклад-
кою, визнається, щоби сплатити їх найоальше
ді 15. падолиста с. р. В противіні разі довж-
ника перестануть бути членами Товариства,
а залеглі вкладки почислювати ся ім як довг, за-
тігнений в Тов-і. Вкладки можна силачувати в
понеділки і середи від 4—6 год. по пол. в То-
варистві, вул. Панська ч. 11а, або переслати їх
до Гіпотечного Банку, Підвале, з допискою:
вл. Р. А. П. — Віділ.

— Всінний календар. Український жіночий ко-
мітет помочі для ранених жовнірів у Відні ви-
дає популярний календарик на рік 1918 на рі-
зьбленій дар для наших стрільців і жовнірів.
Та фонди У. Ж. К. малі, а кошти видавни-
цтва значно збільшилися, отже звертається ся
комітет до громадянства, а зокрема до україн-
ських офіцієрів з проєсбою о датки. Нехай ке-
ждий, даючи лепту свою, буде переконаний, що
се йде в користь його меншого брата. Виказ
жертв буде оголошений в часописах.

— Інжені і архітектори Українці, як також
силі технічні потрібні сейчас до експозитури в
Косові. Услідя добре. Зголосеня до інж. Стеф.
Заячківського в Журавні.

— Остал Билинський Орішківці, п. Конічині,
просить д-ра Дениса Билинського штабового
ікварі у Відні подати свою адресу.

НАДІСЛАНЕ.

Краєвий адвокат
Д-р ЕВГЕНІЙ ГВОЗДЕЦЬКИЙ
веде канцелярію у Львові
при вулиці Мрасіцькі ч. 6. 47-2

Оголошення

ПЕЧІ і НУХНІ НАФЛЕВІ
нові стакані, старі направлює, скоро і дешево.
МИХАЙЛО ГАЛІБЕЙ
Майстер нафлірський, Львів, Городецька 10.
300 1-?

„SALFERS“ Пропу усіх панів,
які годять ся ап-
аратом або т. н. на-
спортивно-спеціа-
льно осирі пижаки марки „Salfers“ абу-
дуть певно відомі. Ціна за туви К. 7. Маю на склах
запасні перфуми Львів, Синтуска 7. 3198 14-30

ЗОЛОТО. СРІБЛО.

купу ювелір РОТ, Ягайлівна 9.
Поручка золота і лут для п. дентитів, пісків золота
закладки і напразни по домашніх цінах. 378 1-?

АДРЕСА!
МІСІЯ СІОНОВСЬКА ВІДВІДОВАНИХ
ПРОСИМОНА СІОАЗРЕСА!
СЛАТИ ЛИСТИ І ДАТКИ
НА СТРЕЛЕЦЬКІ ЦУЛИ. <<<

Потреба учительських до діячів: в II і III класах відповідної та III класах нормальної, на цілій рік школини. Рекомендація після умови. Зголосення під адресою: А. Алексієвича Очабрука, пароха Волиця, п. Буковсько. 384 2-3

Пошукую хлопчику до науки шевськот.
Зголосення: Львів, вул. Льва Сапіги ч. 57.
Іосиф Качмарський. 387 2-6

ФАРБИ до фарбовання матерії, ріжні барви, по 30, 60, 90 с. зі способом ужиття
поручак I. Борис, Перемишль.
При замовленні подати вагу до фарбовання матерії.
Торгові дістануть роботи. АЗБ 4-10
384 Б 1-15

Сфінкс без тайни.

!!!

Вібрана казка з англ. мови
Одна з найкращих творів Оскара Уальда, І. книжка вид. "Нова Культура",
викладає сучасне оплато за К 250 в гори:
А. Березовський, Львів, ул. Карпінського 19.

!!!

Власник більших постійний глядач ін.
структора до трох дітей, уч. кн.
Jakob Ostapczuk, Izbugyadane, Zemprin
magye, Ungarn. 377 4-3

ПОЗІР! Хто хоче без учителя изучити си во ѿ-
менські, які навчати собі сейчас українсько-німецькі
САМОУЧОК
укладу О. СОЛТИСА (4-те побільшане видання зі спомі-
нем). Ціна К 2-, а поштовою оплатою К 250.— Висла-
віше за готовку. Замовлені і гроши прошу прислати за
адресу: А. ОКПІЩ, Львів, вул. Кадетська ч. 4.
Увага, Сей Самоучок уложеній після викоробованого як
способу изучання! Важливе для учителя у діяльності навчан-
німецької мови, як також учення і праготовлюючих
до устних іспитів. 271A 3-2

Міський Уряд господарчий.

Ч. 131.604/17.

XVII.

Українські строї народні
як також вишивані блузки, сорочки, фартушки
можна набувати: Львів, Куркова 43. II. поз. да. 6.
366 4-8

У Львові, дня 22. жовтня 1917.

Оповістка.

В цілі улекшення мешканцям м. Львова заохочення ся в бараболі, будуть видавати, почавши від дня 23 жовтня с. р., міські окружні Бюро роздачі споживчих карт перевозові цертифікати, управлюючі до привозу до Львова бараболь, в скількості законної рациї спожиття, з тих громад львівського повіту, в яких по покритю припадаючих на них контингентів, остають ще засоби, призначенні до вільного обороту.

Цертифікати будуть видавані до громад:

Борщевичі в м. Бюро окр. розд. карт ул. Пелчинська 10.	від 27. X. 1917.
Басівка	24. X. ·
Білка королівська	27. X. ·
Білка шляхотська	зарах.
Білогорще	24. X. ·
Борки янівські	24. X. ·
Бродки	зарах.
Брюховичі	·
Цеперів	·
Хрусно нове	·
Хрусно старе	·
Чорнушевичі	·
Черепин	ул. Пелчинська 10. 24. X. 1917.
Черкаси	ул. Бернштайн 8. зарах.
Чижки	ул. Пелчинська 10. 24. X. ·
Чижикові	ул. Бернштайн 8. зарах.
Давидів	ул. Пелчинська 10. 24. X. 1917.
Дмитровичі	ул. Бернштайн 8. зарах.
Дмитре	·
Дорнфельд	·
Дубляни	ул. Пелчинська 10. ·
Айзідель	ул. Бернштайн 8. ·
Фалькенштайн	ул. Пелчинська 10. 24. X. 1917.
Ганьчарі	ул. Жовківська 60. 27. X. ·
Підгірнє	ул. Пелчинська 10. 30. X. ·
Підліски великі	ул. Жовківська 60. 27. X. ·
Пісадки	ул. Личаківська 70. 27. X. ·
Полянка	зарах.
Полеляні	ул. Бернштайн 8. 30. X. 1917.
Поршина	ул. Жовківська 60. 30. X. ·
Пруси	ул. Личаківська 70. 30. X. ·
Пустомити	·
Раковець	27. X. ·
Райхенбах	зарах.
Ременія	24. X. 1917.
Розенберг	зарах.
Руданці	·
Рудно	·
Рісна польська	·
Рісна руська	ул. Личаківська 70. 27. X. 1917.
Сердиші	ул. Шолена 3. зарах.
Сизів	27. X. 1917.
Ситихів	24. X. ·
Селиська	27. X. ·
Семенівка	зарах.
Скнилів	27. X. 1917.
Скнилівок	30. X. ·
Сокільники	зарах.
Содонка	30. X. 1917.
Сороки львівські	24. X. ·
Стронятин	24. X. ·
Толшів	ул. Лінартовича 23. 27. X. ·
Вербіж	ул. Шолена 3. зарах.
Вінниці	ул. Лінартовича 23. зарах.

Зголосуючий ся по цертифікаті має вказати ся легітимацією на побір муки і хліба, як також зважата карта споживача бараболь, яким одержить цертифікат на привіз бараболь у такі скількості сотнів (100 кг), кількіс зважка барабольних карт.

Перевозовий цертифікат складається із чотирьох відтинків. Відтинок I. оставає в окружнім бюро роздавництва карт споживача для евиденції цілій, відтинок II. належить віддати на ждані контрольним органам ц. к. жандармерії, відтинок III. належить перековати для контролю у місті, а відтинок IV. належить вручити продуцентові—продавцеві.

На цертифікаті не вільно робити жадних поправок, додавань або підправок, інакше цертифікат буде відхованій та громадах до вільного обороту. По виданню цертифікатів на таку скількість бараболь, яка у дотичній громаді є призначена до вільного обороту

вибір громади зайде консумент наміряє спрощати для себе бараболь, належить до консумента, однаке лежить в його інтересі перед узисканем цертифікату упевнити ся наперед що до осбі продаючого, бо цертифікат не діє жадної застережки що продуцент скоче продати бараболь. Належить отже наперед вишукати продаючого, а потім придбати цертифікат і на підставі цертифікату перевезти бараболь; так сама є річю консумента постаряти ся о средствах перевозові. Призадають ціну куди належить очевидно вложити до рук продаючого.

Управа громади кор. прест міста Львова.